

«Good morning!»

від генерала

18

– **Олеже Михайловичу, на обійманій посаді ви неповних вісім місяців. Звичайно,**

це невеликий проміжок часу для якихось масштабних реформ. Водночас цього й немало, щоб не просто визначити пріоритети, а й відпрацювати чітку систему роботи за ними. Як досвідченого оперативника що вас найбільше вразило, здивувало чи обурило в рівненській міліції?

– І вразило, й здивувало, й обурило водночас те, що її кадровий склад був наче знівельований. Окремі служби, як то кажуть, хоч бери саджай у поїзд і відправляй з області щонайдалі. Довелося розпочинати професійну підготовку ледь не з чистого аркуша. Хтось зумів, так би мовити, перебудувати психологію на марші, хтось – ні, тому від частини людей звільнилися. Натомість на Рівненщину приїхали професіонали з інших регіонів України. Зауважу, нікому з них я не обіцяв золотих гір або що. Та й вони стверджують, що сюди їхали не на посади, а для конкретної роботи.

– Які пріоритети в роботі визначили з новоствореною командою?

– Розпочали з прихованих злочинів минулих років, прискіпливо й професійно придивившись до тих «справних» цифр, які мали. Нам не може вистачити шести місяців, щоб розкрити всі злочини попередніх років, однак, завдяки тому, що ми стали активніше працювати, вдалося розкрити вбивства, подекуди навіть такі, які вже було перейшли в категорію так званих глухарів, і паралельно – тисячу нових.

Тож реєстрація злочинів у нас зросла: ми просто почали вести чесну статистику. Бо кому потрібна була колишня своєрідна бутафорія? Врешті-решт, поняття професійної гордості та честі для мене аж ніяк не пустий звук. Звісно, за такого підходу до справи навантаження на працівників зросло майже вдвічі. Але, знаєте, якщо вже працювати, то як належить, а не як мокре горить.

Ще один важливий аспект: ми взялися за розкриття економічних злочинів, зокрема, й у фінансовій та банківській сферах. Це, не приховую, найскладніші категорії справ, що потребують високої професійності: але й ці своєрідні гордієві вузли нам вдається розру-

Останнім часом рівненські міліціонери виступають справжніми «нюсмейкерами»: то вони першими в Україні вивчають англійську, щоб гідно зустріти гостей Євро-2012, то «соляну печеру» відкривають, а то вже, дивись, на заздрість навіть нам, журналістам, відеопрес-конференції влаштовують.

Усі ці нововведення пов'язані з особистістю генерал-майора міліції Олега САЛА, який очолив УМВС України в Рівненській області наприкінці цього річного березня.

бувати дедалі частіше. Працюємо на попередження злочинів, і це нам теж вдається: ось, приміром, викрадень автомобілів стало менше в півтора рази.

Сьогодні на контролі в Міністерстві внутрішніх справ перебуває більше десятка кримінальних справ, серед яких шахрайства, пов'язані із квартирами, ДТП, у яких загинуло дві і більше особи, та декілька вбивств. Усі «контрольні» справи успішно розслідуються і, я впевнений, невдовзі вони матимуть логічне завершення.

– Як, на вашу думку, потрібно вирішувати питання кадрового та матеріально-технічного забезпечення міліції?

– Глава держави наголосив на необхідності перебування роботи міліції, що керівництву МВС потрібно зосередитися на наведенні порядку в правоохоронних органах, неприпустимості некомпетентності, халатності, низького рівня роботи з кадрами. Тому, я вважаю, задля цього працівник міліції має розпочати свою трудову діяльність «на землі», тобто почати, приміром, із дільничного, патрульної служби, щоб попрацювати безпосередньо серед людей, відчути їхні проблеми зсередини. А вже тоді, пересвідчившись, що це «твоє», можна й до вищих навчальних закладів вступати. Бо в нас нерідко виходить так: прибувають на відповідні посади випускники, наприклад, міліцейської академії, а ввіреної їм ділянки роботи просто «не тягнуть». От і переводимо їх працювати на нижчі посади. Але краще й логічніше, погодьтеся, було б підніматися службовою драбиною вгору, а не спускатися вниз.

До речі, я теж починав сержантом на Львівщині, в тодішньому Нестерівському районі: чотири з половиною року був інспектором дорожньо-патрульної служби. Хоча дуже хотів у розшук. Та всьому свій час, слухно кажуть у народі.

До слова, при Рівненському УМВС ми створили федерацію самбо, очолити яку колеги довірили мені. І знаєте, сам не очікував, що цей вид спорту виявиться таким популярним серед юних рівнян: принаймні сьогодні в нас тренується понад чотири сотні хлопчаків-підлітків. Можливо, йдуть вони сюди ще й тому, що маємо висококваліфікованого тренера Миколу Кобу, який сам перемагає на багатьох престижних змаганнях.

Ось він, наш кадровий резерв, котрий формуємо вже сьогодні.

Щодо матеріально-технічного забезпечення, то, звісно, всього й одразу не буде. Що наразі можемо зробити у своїх умовах? Ось, приміром, на Рівненщині маємо 334 дільничних, або, як тепер їх називають, шерифів. Їхня головна проблема – житло й транспорт. Водночас держава розв'язати цю проблему для всіх шерифів України не може. Слід самим шукати варіанти. Наприклад, шериф купує машину, але завдяки сприянню держави розмитнює її за нульовою ставкою. Гадаю, такий варіант особисто-службового авто задовольнив би багатьох.

А щодо одвічної житлової проблеми маю такі міркування: місто чи село виділяють землю під забудову житла для міліціонерів за її собівартістю, наші працівники отримують безвідсотковий кредит на його побудову. І доки людина служить у міліції, сплачує його саме на таких умовах. Якщо ж вона звільняється, умови кредитування змінюються. Хіба не варіант?

– Нещодавно міністр заявив, що міліція вимагає скорочення на третину. Як вам ця ідея?

– Як зазначає міністр Анатолій Могильов, мета цього – підвищення престижу міліцейської праці завдяки високій заробітній платі та пакету соціальних послуг. Міліція не повинна бути бідною, вона повинна отримувати нормальну зарплату і тільки в цьому разі ми зможемо сформувати нормальний особовий склад, здатний виконувати покладені на нього функції, які чекає від міліції український народ. І я з цим погоджуюсь. Я завжди був за те, щоб більше міліціонерів працювали безпосередньо з людьми, а не перекладали папери в управліннях. Тому скорочення надбудови, тобто керівних посад, мені імпонує. Адже головним критерієм оцінки нашої спільної роботи є громадська думка.

– Її значною мірою допомагають формувати й органи місцевого самоврядування та виконавчої влади. Як складаються стосунки рівненської міліції з владою?

– Цілком конструктивно. В Острозькому, Сарненському, Дубровицькому, Дубенському, Здолунівському районах активно працюють наші добровільні помічники

– громадські формування, яким усіляко сприяє місцева влада, у Радивилівському – спільно виходять на патрулювання представники міліції та місцевої громади, у Березнівському – нещодавно районна рада виділила 150 тисяч гривень на матеріальне забезпечення свого райвідділу міліції.

– Ви не перестаете дивувати журналістів нововведеннями: то, дивись, першими в системі органів внутрішніх справ України вирішили навчити патрульних та постових англійською, то, знову-таки першими, відеоконференцію влаштували...

– Так, ми уклали угоду про підготовку працівників міліції до Євро-2012 із Національним університетом «Острозька академія». Вони навчають певні категорії наших працівників (щоправда, без домашніх завдань) – ми взамін надаємо академії послуги з охорони. Поки що все складається начебто непогано. Я й сам зараз вивчаю англійську, бо мені ближчі німецька й польська. Німецьку вивчав у школі, польську – на Львівщині, де я народився.

Для запровадження відеоконференцій багато коштів теж не знадобилось. Але економія вже відчутна: тепер начальникам райвідділів не потрібно витратити час і кошти, щоб їхати в управління на наради, – вони навіть нашу понеділкову оперативку бачать і чують. І, звісно, беруть у ній активну участь. А в жовтні ми відкрили call-центр: тепер жодні дзвінок, пропозиція чи критичне зауваження наших громадян не залишаються поза увагою керівництва. Адже ми прослуховуємо ці записи. До того ж такий центр – гарна можливість вивчати громадську думку про роботу міліції.

– Упередень професійного свята щиро зичимо вам і всьому особовому складу рівненської міліції міцного здоров'я та службових успіхів, щоб усе задумане втілилося в життя.

– Щиро дякую на добрім слові.

Розмовляла Інна ОМЕЛЯНЧУК.